

IZDAJANJE RAČUNOV S STRANI TRETJE OSEBE IN DDV EVIDENCE

Pojasnilo DURS, št. 4230-247/2008, 10. 11. 2008

Prejeli smo vprašanja glede izdaje računa s strani tretje osebe v skladu s 136. členom Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost. Davčni zavezanec navaja, da družba A prodaja blago, ki je v njeni lasti ter blago, ki je v lasti družbe B. V drugem primeru lastništvo nad blagom ob nakupu preide iz družbe B na končnega kupca, nikoli pa na družbo A, pri čemer družba A izdaja račune za prodajo tega blaga v imenu in za račun družbe B. Kadar kupec kupi blago, ki je v lasti družbe A in blago, ki je v lasti družbe B, bi morala družba A izdati dva računa, kar je v praksi »neprijazno do kupca«. Na vprašanja v zvezi s tem, odgovarjamo:

1. Ali lahko družba A, ki izda račun v imenu in za račun družbe B, na istem računu zaračuna tudi prodajo svojega blaga?

Družba A lahko izda en račun, na katerem zaračuna dobavo svojega blaga in dobavo blaga, ki jo zaračuna v imenu in za račun družbe B.

Obveznost izdajanja računov ureja 81. člen Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06 in 52/07). Ta določa, da mora vsak davčni zavezanec zagotoviti, da je za dobave blaga ali storitev izdan račun. Račun izda davčni zavezanec, lahko pa ga izda tudi kupec blaga ali naročnik storitev ali **tretja oseba v imenu in za račun davčnega zavezanca pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance**. Pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da lahko izda račun tudi kupec blaga ali naročnik storitev ali tretja oseba v imenu in za račun davčnega zavezanca predpisuje Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – Pravilnik (Uradni list RS št. 141/06, 52/07, 120/07 in 21/08) v 136. členu. Ta določa, da lahko račun izda tudi tretja oseba v imenu in za račun dobavitelja blaga ali izvajalca storitve – davčnega zavezanca, identificiranega za namene DDV, na podlagi predhodno sklenjenega pisnega dogovora za tak način izdaje računa. V navedenem členu pravilnika je predpisana tudi vsebina dogovora, ki pooblašča tretjo osebo za izdajo računa.

Zakonodaja s področja DDV torej dovoljuje, da tretja oseba izda račun v imenu in za račun dobavitelja blaga ali storitev. Davčna zavezanca morata o takšnem načinu zaračunavanja blaga skleniti pisni dogovor. V situaciji, ki jo v dopisu opisuje zavezanec, pa bi družba A izdala en račun, na katerem bi zaračunala prodajo blaga, ki je v lasti družbe B (izdaja računa v imenu in za račun družbe B) in prodajo svojega blaga. Tako bo dejansko izdala en dokument, na katerem bosta prikazani dve transakciji, obe opravljeni istemu kupcu, in sicer dobava blaga, ki jo opravi družba A in dobava blaga, ki jo opravi družba B istemu kupcu.

Glede vsebine takšnega dokumenta, davčni zavezanec smiselno upošteva določbe 82. člena, kadar pa izda poenostavljen račun pa določbe 83. člena ZDDV-1. Iz dokumenta mora biti jasno razvidno, da sta zaračunani dve transakciji, ki jih opravita različna dobavitelja.

Navedeno je pomembno tudi z vidika obravnave prejetega računa pri prejemniku tega računa, kadar je račun izdan davčnemu zavezancu, saj mora ta prejete račune pravilno vpisati v davčne evidence. Davčni zavezanec, ki bo prejel takšen dokument, bo na njegovi podlagi evidentiral dve nabavi blaga od dveh različnih davčnih zavezancev.

Navedeno pomeni, da morajo biti na dokumentu po posameznem dobavitelju posebej prikazani podatki o dobavi blaga, ki jih ZDDV-1 predpisuje v 82. oziroma 83. členu.

2. Ali mora vsaka družba imeti svojo DDV evidenco izdanih računov?

Vsaka družba mora voditi svojo DDV evidenco izdanih računov, v katero vpisuje le svoje dobave blaga.

Vsaka družba vodi svojo DDV evidenco izdanih računov, v katero vpisuje le svoje dobave blaga. Družba A v svojo davčno evidenco torej ne vpisuje dobav blaga, ki jih je zaračunala v imenu in za račun družbe B. Te dobave vključi v svojo evidenco družba B. Kot navaja davčni zavezanec, si zaradi opisanega načina izdajanja računov številke računov ne bodo sledile zaporedno. Glede številčenja računov menimo, da zgolj nesledenje zaporednih števil računov v opisani situaciji ni v nasprotju z davčnimi predpisi, vendar pa mora davčni zavezanec zagotoviti takšen način izstavljanja, številčenja in zajemanja izdanih računov, ki daje možnost nadziranja, da je bil za vsako dobavo blaga izdan račun in da so vsi računi vključeni v davčne evidence.